

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Oracvla Metrica Iovis, Apollinis, Hecates, Serapidis, Et
Aliorvm deorum ac vatvm tam virorum quam feminarum**

Opsopäus, Johannes

Parisiis, 1599

De oracvlis Iovis [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-248498](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-248498)

DE ORACVLIS IOVIS
Dodonai & Ammonis.

Herodotus Euterpe.

Τὸ δὴ μαντήιον ὃ ἐν Δωδώνῃ νερόμιστο ἀρχαιότα-
τον ἦ ἐν Ἑλλήσι χρησθείων ἐστίν. καὶ ἰὼ τὸ χρόνον τῶτον
μοῦνον. *Et mox:* Χρησθείων δὲ πέρι τῆ ἐν Ἑλλήσι
καὶ τῆ ἐν Λιβύῃ τόνδε Αἰγυπτίοι λόγον λέγουσι. ἔφασαν
οἱ ἱερεῖς τῆ Ἰσθαμῆος Διός, δύο γυναικῶν ἰσθίας ἐκ Θη-
βέων ἕνα γυναικῶν ὑπὸ Φοινίκων, καὶ τὴν μὲν αὐτέων
πυθέαται ἐς Λιβύην ἀφῆσαν, τὴν δὲ ἐς τοὺς Ἑλλήνας.
ταύτας ὅσας γυναικῶν ἐστίν ἑταῖς ἰδρυσαμένης τῆ μαν-
τήια παρὰ τῆ ἐν τοῖσι εἰρημόμοισι ἔθνεσι. εἰρημόμοι δὲ μὲν
ὄχθηεν ἔτι ἀβελκέως ὀπισθόμοροι λέγουσι, ἔφασαν παρὰ
ταῦτα ζήτησαν, μεγάλῳ ἀπὸ σφέων γυναικῶν τῆ γυναι-
κῶν τούτων· καὶ ἀνδρῶν μὲν σφείας ἔδωκατο γυναι-
κῶν, πυθέαται δὲ ὑπερὸν ταῦτα παρὰ αὐτέων ἕως δὴ
ἔλεγον. ταῦτα μὲν νῦν τῆ ἐν Ἰσθαμῆος ἱερέων ἤκουον. τῆ
δὲ Δωδωναίων φασὶ αἱ παρμαθήτες, δύο πελαγάδας
μεγαλήνας ἐκ Θηβέων τῆ Αἰγυπτίων ἀναπαυμένης, ἢ
μὲν αὐτέων ἐς Λιβύην, ἢ δὲ παρὰ σφείας ἀπικέαται.
ἰσομόμοι δὲ μὲν ὅτι φησὶν, ἀνδράξασθαι φωνῆ ἀνδρα-
πίνη, ὡς χρεῶν εἶη μαντήιον αὐτῆ Διός γυναικῶν, καὶ
αὐτοὺς ὑπολαβὴν ἔθον ἐστίν ὃ ἐπαγγήμομοι αὐτοῖσι, καὶ
σφείας ἐκ τούτου ποιῆσαι. τὴν δὲ ἐς τοὺς Λίβυας οἰχμέ-
νῳ πε-

νίω πελιδάδα, λέγρουσι Αμμωνος χρησθήριον κελύσσαι
 τοῖς Λίβυσι ποιεῖν. ἔστ δὲ καὶ τὸ τοῦ Διός. Δωδωναίων δὲ
 αἱ ἱρήαι (τῆν τῆν ἀρεστυτάτη ἔνομα ἰὺ Γεωμύρεια, τῆ
 δὲ μετ' αὐτὴν Τιμύρεια, τῆ δὲ νεωτάτη Νικαύρεια) ἔλε-
 γον τῶντα. σῶωμολόγον δὲ σφι καὶ διχοῖ Δωδωναῖοι οἱ
 περὶ τοῦ ἰού. *Es qua sequuntur.*

Strabo libro VII.

Χαόνες καὶ Μολοθηοὶ ἐνδοξότατοι, ἀφ' οὗ ἀρχαί
 ποτε πάσης τῆς Ἡπειρώτιδος, καὶ ἀφ' οὗ ἀρχαὶ τούτοις
 εἶ) οἱ Δωδάνη μολύβιον, παλαμόν τε καὶ ὀνομασόν ὄν.

Ibidem.

Ἐκλέλοιπε δὲ πως καὶ τὸ μολύβιον οἱ Δωδάνη, κα-
 θάρ τ' ἄλλα.

Hermeias philosophus.

Περὶ τῶν Δωδωναίων μολυβίων ἀφ' ὧν εἰσὶ τὰ
 ἱεροσύμβια ἔστ μὲν γὰρ παλαιότατον τῆν Ἑλλήνων
 μολυβίων. λέγρουσι δὲ, οἱ μὲν ὅτι δρυὸς ἰὺ ἐκείνῃ μολυβί-
 οισα, οἱ δὲ ὅτι ἀεισεραὶ. ὁ δὲ ἀληθὴς, ὅτι γαυαῖκες ἦ-
 σαν ἱερεῖαι αἱ μολυβίσεις, δρυὶ τῆ κεφαλῆν σφερόμεναι,
 αἱ τίνες ἐκαλοῦντο πελειάδες. ἴσως οὖν ἀπὸ τῶν ὀνομα-
 τος τίνες πλατηγίντες, ὑπόπιδσαν εἶ) ἀεισεραὶ τὰ
 μολυβίσεις. ὅτι δὲ καὶ τὴν κεφαλῆν δρυὶ κατεσρέφοντο,
 ἴσως ἀφ' οὗ τῶν εἰρήκασιν καὶ τὴν δρυὶ μολυβίσειν. ἔστ δὲ Διός
 τὸ μολύβιον. ὁ δὲ ἐν Διχοῖς, Απόλλωνος. εἰκότως οὖν
 ἀμφοτέρω παρελάβον ὡς συνηγῆ τὰ μολύβια. καὶ γὰρ ὁ
 εἶ ἡ

Ἀπόλλων ὑπουργὸς λέγεται τῆς Ἑ^τ Διὸς θυμουργίας, καὶ
πολλάκις, εἰ ἔδοξεν αὐτοῖς ἀσαφῆς εἶναι ὅ τῃ Δωδωναίᾳ
χρησιμὸς, ἀπήεσαν εἰς τὸν ἐν Διὶ φοῖς, χρησιμὸι τὶ βέ-
λεται ὅ τῃ Διὸς χρησιμὸς. καὶ πολλοὶ αὐτῶν ἐξηγήσατο
πολλάκις ὁ Ἀπόλλων. ἐνθουσιῶσαι μὲν οὖν καὶ μαρτυρο-
μεθαί μαι ἱέρειαι, πολλὰ ἀηγήτοιαι τοῖς ἀνθρώποις παρ-
λέγουσαι τὰ μέλλοντα καὶ παρθεροῦ μύθαι. Ἐφεροῖσαι
ὅμοιαι ἦσαν ταῖς ἀλήθαις γυναιξίν.

Suidas.

Δήμων φησὶν, ὅτι ὅ τῃ Διὸς μαρτυροῖν ἐν Δωδωνῇ λέ-
εσται ἐν κύκλῳ παρῆλπαται, τοῖσι δὲ φαῖν ἀλλή-
λοις, καὶ κραθέντος ἕ^τ ἐνός, ἠχθῖν ἐκ ἀλαδοχῆς παρῆλπαται,
ὡς δὲ πολλῆ χρόνῳ γίνεσθαι τὴν ἠχθῖν τὴν παρῆλπον. Ἀριστο-
τέλης ὅ^τ ὡς πλάσμα διελέγχων, δύο φησὶν φύλοις εἶναι,
καὶ ὅτι μὲν ἕ^τ ἐτέρῳ λέβητα, ὅτι πατέρῳ ὅ^τ παῖδα κρα-
θῖντα μάλιστα, ἦς τοῖς ἱμαῖταις χαλκείῳ ὄντα σπειροῦσι
ὑπὸ ἀέμου τὰ λέβητα παρῆλπαται, τὸ ὅ^τ τυφλοῦ μόνον
ἠχθῖν.

Et statim.

Δωδωνῆ πόλις ἐν τῇ Θεσσαροφιδί Πελαγονία, ἐν
ἠῖσατο δριῖς, ἐν ἣ μαρτυροῖν ὑπὸ γυναικῶν παρῆλπαται.
καὶ εἰσιόντων τῶν μαρτυροῦ μύθων, ἐκινῆτο δὴ ἦεν ἡ δριῖς ἠχθῖ-
σα, αἷ ὅ^τ ἐφθέγοντο ὅτι τὰ δε λέγει ὁ Ζεύς. Καὶ ἀνδρίας ἠ-
σατο ἐν ὑπὸ ῥάβδῳ κρατέων, καὶ παρῆλπαται λέβητι ἠσατο,
καὶ ἔπαγεν ὁ ἀνδρίας τὸ λέβητα, δὲ ἕ^τ ἠχθῖν τῆς ἐναρμόνιος
ἀπέτελετο.

Pausa-

Paufanias in Laconicis.

Περὶ θόντι ὅτι ἐν τῷ θέν, ἱερόν ἐστὶν Ἀμμωνος. Φαίνον-
ται ὅτι ἀπαρχῆς Λακεδαιμόνιοι μέλισσα Ἐλλιάων χρω-
μαῖοι ὡς ἐν Λιβύῃ μελίβεια. λέγεται ὅτι καὶ Λυσάνδρου πο-
λιορκεῖται Ἀφυτίην ἔν τῇ Πηλοποννησίῳ, νύκτωρ ὅτι φανέν-
τα Ἀμμωνία παρὰ τὴν ἑσπέρην ὡς ἀμεινον ἐκείνη τε ἔστιτο
καὶ τῇ Λακεδαιμόνιοι, πολέμου παρὰ Ἀφυταίοις παυσά-
μενοις καὶ ἔτω ἔτι πολιορκίαν διέλυσεν ὁ Λύσανδρος, καὶ Λα-
κεδαιμόνιοις τὸ θεὸν σέβειν παροήγαγε εἰς πλεόν. Ἀφυταί-
οι ὅτι τῆ μῦθον Ἀμμωνία, ἔδεν ἦσαν ἢ οἱ Ἀμμωνίοι Λιβύων.

Stephanus de urbibus.

Ἐστὶ ἡ πόλις Ἀφυτή μελίβειον Ἀμμωνος. *Vide*
Strabonem lib. XVII.

DE APOLLINIS ORA-
culis, Branchidis, Clari, The-
bis, et Delphis.

Herodotus libro I.

Οἱ Κυμαῖοι ἐγνώσαν συμβολῆς πέρι εἰς θεὸν ἀνῶσα
ἔν Βραγχίδῃσι. ἡ γὰρ ἀνῶσι μελιτήιον ἐκ παλαῖο ἰδρυ-
μαῖον, τῶ Ἰωνέσι τε πόλεις καὶ Αἰολέσι εἰώθησαν χρεῖσθαι.

Strabo libro XIII.

Μετὰ τῷ Προσείδιον τῷ Μιλήσιον ἐξῆς ἐστὶ τὸ μελίβειον ἔν
Διδυμείως Ἀπόλλωνος ἔν Βραγχίδῃσι, ἀναβαίνει ὅσον
οἰκτανήδεκα σταδίους ἐνεπαρήθη ὅτι ἔτι τῶ Ἐέρξου, κατὰ
τὴν καὶ τὸ ἄλλο ἱερόν πλὴν ἔν Εφέσω. *εἰ ιη*